

ENTREVISTA A MIQUEL GELABERT

Montserrat Nadal,
coordinador de Pissarra

Miquel Gelabert (Sineu, 1969) és el nou secretari general de l'STEI Intersindical des del passat 14 de maig. Llicenciat en Ciències Empresarials per la Universitat de les Illes Balears l'any 1993, és casat i té dos fills. Ha estat regidor de l'Ajuntament de Sineu durant 12 anys, en dues

etapes diferents, tant a l'equip de Govern com a l'oposició. Va començar a fer feina a l'STEI Intersindical a finals de l'any 1998, entitat en la qual ha ocupat el càrrec de secretari d'Administracions Públiques i de Finances en la Comissió Executiva.

Has arribat al càrrec de secretari general amb el suport unànim de Congrés dissabte passat. Com afrontes la nova etapa? Quins són els reptes que vols assumir?

Afront aquesta etapa amb convenciment i ganes. Hi ha reptes interns i externs. Com a repte intern, vull assumir el de saber treballar en equip, des del compromís i la responsabilitat de cada un dels permanents i les permanents sindicals. També la necessitat de la formació interna, tenint en compte que la nostra tasca és la de transformar aquesta societat. Quant a reptes externs, consolidar el sindicat on tenim representació i aprofitar el potencial de creixement que tenim en altres sectors com és el privat. Per això, cal formació, convenci-

ment i compromís de totes i tots els que pertanyem a l'STEI Intersindical.

Al llarg dels darrers temps, hem viscut els efectes d'una campanya molt dura contra el sindicalisme. Com consideres que li hem de fer front? A qui beneficia que els sindicats siguin minoritaris i febles?

Tot i que el que cal, primer de tot, és fer autocrítica per saber els demèrits del sindicalisme i dels sindicalistes, és cert que també s'ha aprofitat l'avinentesa per desprestigiar la tasca sindical. Cal fer-hi front amb les formes i amb el fons. Quant al fons, cal despertar consciències i que la classe treballadora tenguí més sentit i compromís per allò que és d'interès col·lectiu. Vivim en un món,

en general, individualista i individualitzat, despreocupat pel que és la política, renunciant, com individus socials i, per tant, polítics, a exercir els nostres drets i deures individuals i col·lectius. Dins el contingut de la nostra acció sindical hi ha de cabre aquest discurs social. Quant a les formes, cal cercar l'empatia amb els treballadors i les treballadores i la societat en general. Cal transmetre el fons amb educació, respecte i saber escoltar i acceptar les crítiques. No podem perdre la raó en el fons amb les formes.

Òbviament, una classe treballadora no organitzada, individualitzada i despreocupada, beneficia els grans agents socioeconòmics que apliquen el neoliberalisme salvatge. També les patronals, que sí estan ben organitzades i que cerquen, única i exclusivament, el benefici econòmic a qualsevol preu.

una classe treballadora no organitzada, individualitzada i despreocupada, beneficia els grans agents socioeconòmics que apliquen el neoliberalisme

A la gent treballadora que es pugui sentir decebuda pel paper dels sindicats durant la crisi i els seus terribles efectes, què li diries? A aquells que ens treuen en cara que no vàrem poder aturar el cop de les retallades. Creus que hi ha motius per a qüestionar la nostra funció dins la societat?

Pot ser que els sindicats s'hagin de reinventar però jo pens que també cal que la societat o les persones, com a individus socials, ens hem de reinventar. A vegades ens instal·lam en la crítica sense aportar res més i totes i tots en som responsables, per acció però, també per omissió, de com van les coses en la nostra societat. Ningú pot defugir la seva responsabilitat com a membre d'una societat. Jo sempre partesc que abans de criticar els altres cal fer autocrítica de cadascú. Hi ha accions que els ha de dur a terme cadascú, i que no poden ser delegades als sindicats. Quan hi ha una crisi de la magnitud que hem viscut i vivim, calen actituds i accions col·lectives que s'han d'exercir individualment.

També cal remarcar que els sindicats ens hem de dedicar al que ens pertoca i no a altres activitats impròpies de caire immobiliari, de gestió de plans de pensions, de fer negoci amb la formació... Això també contribueix

a qüestionar la nostra funció dins la societat.

T'he sentit dir moltes vegades que l'STEI és distint a la resta de sindicats, que tenim una mena de "fet diferencial". En què et bases per a afirmar això?

Certament, tenim un espai sindical propi, com a sindicat nacional de les Illes Balears. No som un sindicat corporatiu sinó que abastam tots els àmbits i sectors laborals. Per altra banda, som sobirans en el nostre territori d'acció i no depenem ni estam condicionats per cap estructura estatal. També tenim l'auto-suficiència econòmica, ja que els recursos econòmics de què disposam són propis i no tenim fonts de finançament impròpies d'un sindicat. I l'ús de la llengua catalana en la nostra acció sindical també és un tret identitari de l'STEI Intersindical.

També t'he sentit dir molt sovint que som un sindicat que "té molt d'espai per créixer"... Quins són aquests

àmbits en els quals la nostra organització pot fer-se més gran?

Excepte a l'àmbit de l'ensenyament privat i concertat i empreses de neteja, quasi no tenim presència en el sector privat de les Illes Balears. A la Sanitat Pública també creim que tenim potencial de creixement, així com també a l'Administració local. Tampoc tenim presència a l'àmbit de la Justícia. Com a Intersindical de les Illes Balears, volem treballar per oferir el nostre model sindical a aquests espais laborals.

Sobretot a l'àmbit del sector de l'ensenyament públic, hem viscut al llarg dels darrers anys la irrupció molt potent de l'Assemblea de Docents que, en algun moment, va superar la capacitat de convocatòria dels sindicats. Què creus que ha d'aprendre l'STEI de la situació viscuda?

Com ja he dit anteriorment, el primer que hem d'aprendre

és a fer autocrítica del que ha succeït. Davant les polítiques del Govern del PP presidit per José Ramón Bauzá, calia la mobilització del personal docent i pens que els sindicats no vàrem saber fer la lectura adequada en el moment adequat. Dit això, també algú va aprofitar l'ocasió per fer antisindicalisme, sobretot, contra l'STEI Intersindical i no apostar, de veritat, per la unitat d'acció. L'Assemblea de Docents no va ser només una plataforma per a mobilitzar el col·lectiu de docents sinó que va muntar una estructura paral·lela als sindicats, amb serveis jurídics i d'assessorament propis i un compte corrent de finançament que encara disposa de molts de milers d'euros. Hi havia elements de l'Assemblea de Docents del qual en varen treure un rèdit sindical a partir de l'antisindicalisme.

Quina creus que ha de ser la tasca dels i les permanents sindicals? Com t'agradaria que fos la gent de la casa, els que donam cara per l'STEI

quan anam als centres de treball?

La nostra acció sindical és una eina de transformació social. Els permanents i les permanents sindicals som activistes socials que no només hem de cercar les millores laborals de la classe treballadora sinó que, tenint en compte que abans que treballadors i treballadores som persones, hem de reivindicar l'exercici dels drets i deures individuals i col·lectius com a individus socials. Per tant, els permanents i les permanents sindicals hem d'estar convençuts i compromesos amb la nostra tasca sindical i saber transmetre el contingut de la nostra acció sindical. Hem d'estar formats i informats.

La nostra acció sindical és una eina de transformació social. Els permanents i les permanents sindicals som activistes socials

"Més que atendre els treballadors i treballadores, hem de tenir cura de les persones treballadores"; en el sentit que el mot "treballador/a" sigui un adjectiu i no un substantiu. Quina idea vols transmetre quan dius o escrius això?

Totes i tots, com a membres d'una societat, tenim uns drets i uns deures que hem de poder i voler exercir. El treball és una part de la nostra vida però no ho pot ser tot. Tenim altres responsabilitats personals, familiars i socials que hem d'atendre. Per això pos èmfasi en el terme "persona" o "individu

social" i no en treballador o treballadora. Pens que tot ha de girar en torn del terme "persona" i no en torn del terme "treballador" o "treballadora".

L'STEI no és un partit polític però té alguna cosa a dir en la situació política de la nostra Comunitat autònoma, o en els àmbits estatal, europeu i internacional. Hi estàs d'acord amb aquesta afirmació? Com ho hem de fer, per dur a terme aquesta tasca?

Som un agent sociopolític, i no entendria que no ho fóssim. Tot el que afecta el nostre entorn social afecta el nostre entorn laboral. Som individus polítics i, per tant, no ens podem desentendre de la política. La política afecta tots els àmbits i tots aquests àmbits conformen una situació en el medi en el qual vivim que condiciona i afecta, entre d'altres, l'àmbit laboral.

L'any 2017, l'STEI complirà els seus 40 anys, amb en Miquel Gelabert com a secretari general. De què et sents més orgullós d'aquesta llarga trajectòria de la nostra organització? De quins aspectes creus que podem treure pit amb més satisfacció?

Diuen que del treball en surt el profit. L'STEI Intersindical fa quasi 40 anys que treballa dia a dia, constantment, amb errades i encerts, però amb coherència i convenciment. El treball ha de ser diari i no enfocat només al període electoral de cada quatre anys. Podem treure pit de la nostra coherència, honradesa i dedicació a una tasca d'interès col·lectiu en una societat on, en general, prevaixen els interessos individuals, la competència i l'egoisme.

Has substituït en el càrrec una persona amb tanta història de lluita i amb un carisma tan gran com en Biel Caldentey. Què destacaries dels seus vuit anys al capdavant de l'STEI?

En Biel és un gran analista sociopolític, únic diria jo, dins l'STEI Intersindical. És una persona respectada en el món sindical i polític per la seva vàlua intel·lectual. El seu convenciment i tenacitat són tan pronunciats que a vegades, fins i tot, li produeixen una exaltació en les formes. En Biel ha estat, és i serà un actiu dins el sindicat.

No podem oblidar en aquesta entrevista l'enyorat amic Sebastià Serra, una persona amb qui vares fer feina d'una manera molt propera. Què t'ha aportat en Sebastià en la teva tasca dins l'STEI, què has après d'ell? Quins consells creus que et donaria avui?

En Sebastià va ser el timoner de la Intersindical. En Sebastià desprenia optimisme, convenciment, alegria, com

En Sebastià va ser el timoner de la Intersindical. En Sebastià desprenia optimisme, convenciment, alegria, compromís, coherència i treball. Tenia una solució per a tot i afrontava tots els problemes amb decisió.

promís, coherència i treball. Tenia una solució per a tot i afrontava tots els problemes amb decisió. Tot això ho he après d'ell. Era un company molt preparat intel·lectualment i un gran activista social. Si en Sebastià avui hi fos, més que consells, crec que s'oferiria ell mateix a seguir treballant per l'STEI Intersindical i amarant d'optimisme aquesta casa. Seria

d'aquelles persones que segons de què mai es jubilen.

Hem d'anar acabant aquesta entrevista, i per això el vull plantejar una darrera pregunta: quins són al teu parer els punts forts de l'STEI, les seves forteses?

Si analitzam quins són els demèrits propis dels sindicats que han contribuït al desprestigi social del sindicalisme, deduïm que la majoria d'ells no es donen al nostre sindicat. Tenim una autonomia financera, no hem fet negocis amb projectes immobiliaris, no participam a gestores de plans de pensions, la formació que oferim està ben fiscalitzada i no genera cap tipus de guany econòmic, no estam a Consells d'administració per gaudir d'unes prebendes il·legals, no cobram sobresous... Mantenim l'essència del sindicalisme. Un altre punt fort és la vocació que ens mou cap a la nostra tasca social. Estic molt content de l'equip de treball que tenim, amb gent responsable i compromesa amb l'STEI Intersindical.

Vols afegir res més?

A l'STEI Intersindical, com a la vida mateixa, hem de trobar espais de reflexió, d'anàlisi i de debat, ja que vivim en un dia a dia accelerat i massa programat. Només a partir d'aquesta reflexió podrem actuar de manera coherent i responsable. I no ens cansarem de fer autocrítica per millorar la nostra tasca sindical. També treballarem per fer més efectiva la participació i el compromís, tant de la nostra afiliació com de la classe treballadora a la que representam.

Moltes gràcies per dedicar-me aquest espai a la revista. Salutacions. ■